

DET KONGELIGE
KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENTET

JUSTISDEPARTEMENTET	
18 OKT 2007	
SAKSNR.:	200705911
AVD/KONT/BEH:	LOV/EO/MHG
DOK.NR.:	7
ARKIVKODE:	

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep

0030 OSLO

Deres ref
200705911 EO/MHG

Vår ref
07/1765-12 BAK

Dato
17 OKT 2007

**Utkast til forskrift om rett til innsyn i offentlig virksomhet (offentligforskriften)
– Uttalelse**

Kommunal- og regionaldepartementet (KRD) viser til oversendelse av 4.9.2007 fra Justis- og politidepartementet.

KRD har forelagt saken for de underliggende etater Statens bygningstekniske etat, Husbanken og Husleietvistutvalget. Departementet er klageinstans for etatenes eventuelle avslag om innsyn.

Vi har mottatt tilbakemelding fra Husleietvistutvalget. Bakgrunnen er at Husleietvistutvalgets funksjoner tilsier at det ikke skal omfattes av offentlighetsloven, men vi kan ikke se at utvalget er unntatt i forslaget, jf. § 3. Husleietvistutvalget har uttalt følgende:

”Husleietvistutvalget er opprettet med hjemmel i husleieloven av 26.03.99 nr. 17 § 12-5. Midlertidig forskrift om husleietvistutvalg av 28.09.00 nr. 1020 gir bestemmelser om saksbehandlingen. Av forskriftens § 1 fremgår det at Husleietvistutvalget har kompetanse til å behandle tvister om leie av bolig i Oslo og Akershus som omfattes av husleielovene fra 1939 og 1999. Selv om utvalget formelt er innrettet som et (domstolsliknende) forvaltningsorgan, er det flere likhetstrekk med de alminnelige domstolene og deres rettspleielovgivning som taler for at utvalget og utvalgets forskrift i forhold til offentlighetsloven med forskrift bør likebehandles med disse:

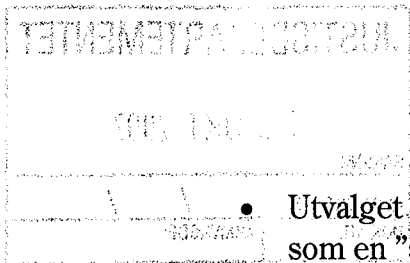
Postadresse:
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Kontoradresse:
Akersg. 59

Telefon *
22 24 90 90 /
Org. nr.:
972 417 858

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks:
22 24 27 70

Saksbehandler:
Baard Krag

- Utvalget behandler utelukkende rettslige husleietvister og fungerer i praksis som en "spesialdomstol" for avgjørelse av konkrete krav mellom private parter
- Utvalgets forskrift om saksbehandlingen fyller langt på vei samme funksjon som tvistemålsloven som rettspleielov gjør for de alminnelige domstoler, og bygger på de samme prinsippene. Forskriften henviser flere steder, for eksempel i § 9 om rettsvirkninger, til at enkelte av tvistemålslovens bestemmelser gjelder "så langt de passer".
- Utvalget er ikke når det gjelder saksbehandlingen underlagt departementets instruksjonsmyndighet. Vedtakene påklages ikke etter forvaltningsloven, men kan bringes inn for tingretten.
- Partenes korrespondanse og sakens dokumenter for øvrig, er unntatt fra offentlighet, jf. § 5-2 a, noe som også regelmessig fremgår av utvalgets brev. Meklerne og utvalgets medlemmer har taushetsplikt.
- Forlik offentliggjøres ikke, da disse er konfidensielle. Avgjørelser offentliggjøres i anonymisert form på Husleietvistutvalgets nettsider på internett.

Utvalget mener at etatens likhet med domstolene er så gjennomgående at en forskjellsbehandling vil være vanskeligere å begrunne enn en likebehandling.

Allmennheten har en berettiget interesse i å gjøre seg kjent med anvendelsen av husleielovgivningen på konkrete saker, men derimot mindre berettiget interesse i å gjøre seg kjent med sakens parter. Husleietvistutvalget mener derfor at hensynet til offentliggjøring for så vidt gjelder kjerneoppgaven tvisteløsning er tilstrekkelig ivarettatt ved publiseringen av avgjørelsene i anonymisert form. Når det gjelder Husleietvistutvalgets andre oppgaver, hvilket normalt begrenser seg til enkelte administrative oppgaver som ansettelse osv., kan det være naturlig å la offentlighetsloven gjelde på vanlig måte som for forvaltningen for øvrig.

For det tilfellet at det ikke blir gjort unntak for Husleietvistutvalgets tvisteløsningsvirksomhet i forhold til offentlighetslovgivningen, vil det reise seg vanskelige spørsmål om den praktiske gjennomføringen av offentlighetslovgivningens bestemmelser:

Det følger blant annet av offentlighetslovens forskrift punkt 3.3 at journaler skal tilgjengeliggjøres på internett. Husleietvistutvalgets journaler inneholder ikke informasjon av allmenn interesse, men kun sensitive og taushetsbelagte opplysninger. Den enkelte sak fremkommer som en kombinasjon av saksnummer, leieobjekts adresse, samt klagerens og innklagedes navn. En offentliggjøring av journaler ville dermed måtte medføre en endring av journalføringspraksisen. Da utvalgets sakstyper er forholdsvis ensartet, ville det ikke være et godt alternativ egnet til å individualisere den enkelte sak å referere til sakstypen. En henvisning til saksnummeret alene ville ikke gi en offentliggjøring av journalene noen praktisk funksjon. Publikums interesse

ligger på samme måte som for domstolene i å få tilgang til avgjørelsens innhold, noe som nevnt allerede i dag gjøres ved publisering på internett. Husleietvistutvalget mener derfor at det uansett er behov for unntak fra kravet om offentliggjøring av journalene. Hva gjelder utvalgets journaler om andre forhold, så som administrative henvendelser, gjelder det en forholdsvis liten mengde, som dels også vil kunne inneholde taushetsbelagte opplysninger og som for øvrig vil være uten allmenn interesse.”

KRD er enig med Husleietvistutvalget i at utvalget bør unntas på samme måte som domstolene.

For øvrig har vi følgende kommentarer til høringsnotatet:

Journalen på internett skal gi opplysninger om kontaktperson for hver enkelt sak. Utkastet går ikke nærmere inn på hvilken tilknytning vedkommende skal ha til saken. Her antar vi at organisasjonene står rimelig fritt til å fastsette kriterier for å utpeke kontaktpersoner.

Det er foreslått at journalen på internett ikke skal inneholde sensitive personopplysninger. Heller ikke taushetsbelagte opplysninger skal fremkomme. Vi antar at slike opplysninger også kan gjelde juridiske personer, jf. forvaltningslovens § 13, 1. ledd, 2).

Det er videre foreslått unntak fra innsynsretten av arkivtekniske hensyn. I denne sammenheng er det vist til at loven også skal gjelde for dokumenter som er eldre enn fra 1.7.1971. Ved de vurderinger som må gjøres, bl.a. om det er urimelig arbeidskrevende å finne dokumentet, antar vi at det er formålene for offentlighet, som er angitt i lovens § 1, som dette må vurderes opp mot.

Med hilsen

Hanne Finstad
FOR Hanne Finstad e.f.
avdelingsdirektør

Baard Krag
Baard Krag
førstekonsulent